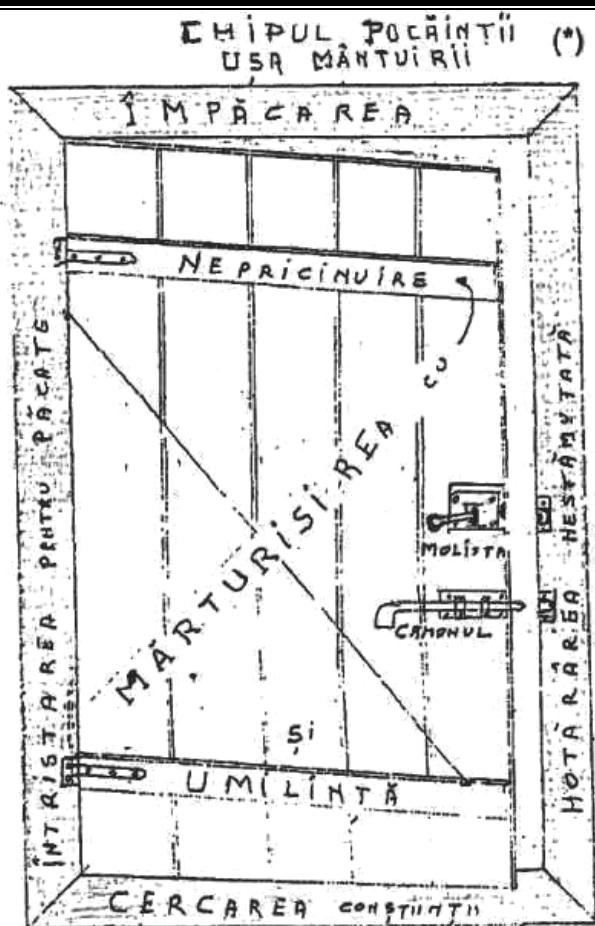

„Și erau pe drum, suindu-se la Ierusalim, iar Iisus mergea înaintea lor. Și ei erau uimiți și cei ce mergeau după El se temeau. Și luând la Sine, iarăși, pe cei doisprezece, a început să le spună ce aveau să I se întâmple: Că, iată, ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi predat arhierilor și cărturarilor; și-L vor osândi la moarte și-L vor da în mâna păgânilor. Și-L vor batjocori și-L vor scuipa și-L vor biciui și-L vor omorî, dar după trei zile va învia. Și au venit la El Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, zicându-I: Învățătorule, voim să ne faci ceea ce vom cere de la Tine. Iar El le-a zis: Ce voiți să vă fac? Iar ei I-au zis: Dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta Ta, și altul de-a stânga Ta, întru slava Ta. Dar Iisus le-a răspuns: Nu știți ce cereți! Puteți să beți paharul pe care îl beau Eu sau să vă botezați cu botezul cu care Mă botez Eu? Iar ei I-au zis: Putem. Și Iisus le-a zis: Paharul pe care Eu îl beau îl veți bea, și cu botezul cu care Eu mă botez vă veți boteza. Dar a ședea de-a dreapta Mea, sau de-a stânga Mea, nu este al Meu a da, ci celor pentru care s-a pregătit. Și auzind cei zece, au început a se mânia pe Iacov și pe Ioan. Și Iisus, chemându-i la Sine, le-a zis: Știți că cei ce se socotesc cărmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpânesc. Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care va vrea să fie mare între voi, să fie slujitor al vostru. Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă. Că și Fiul Omului n-a venit ca să I se slujească, ci ca El să slujească și să-Și dea sufletul răscumpărare pentru mulți.”

Marcu 10, 32-45

„Care e cheia de la ușa pocăinței? Simțămintele dureroase de pocăință: simțământul păcătoșeniei proprii și al vinovăției pentru ea, simțământul mâniei lui Dumnezeu pentru păcate și al groazei de ea, simțământul frângerii inimii și al părerii de rău pentru toate păcatele.

Ce alcătuiește întoarcerea cheii, care descuie ușa zăvorâtă? Dezgustarea de păcat, urarea lui, întoarcerea inimii de la el către Dumnezeu și lucrurile plăcute Lui.

Ce alcătuiește deschiderea ușii pocăinței? Hotărârea tare și neclintită de a nu ne mai întoarce la faptele netrebnice dinainte și legământul nefățarnic de a sluji de acum înainte numai Domnului în toate zilele vieții noastre.

Iată: recunoașterea păcatelor, frângerea inimii și necazul pentru ele, întoarcerea de la ele către Domnul, împreună cu legământul de a nu mai arăta îngăduință patimilor – și ușa e deschisă.

Dar ce, dacă toate acestea au fost făcute, asta înseamnă că vom și intra îndată? Nu încă, trebuie să primim îngăduința de a intra. Îngăduința aceasta se cumpără prin mărturisirea de către noi a păcatelor noastre și ni se înmânează prin dezlegarea de păcate primită de la părintele nostru duhovnic. După aceea, rămâne numai să intrăm, să ne apropiem de Stăpânul casei, să ne învrednicim de îmbrățișarea Lui și de starea în apropierea Lui. Asta se săvârșește prin primirea Sfintei împărțășanii.

Iată, Sfânta Maria Egipteanca ne-a arătat care e cheia de la ușa cea zăvorâtă a pocăinței, cum poate fi aflată ea, cum trebuie întoarsă în ușă, cum să descuiem, cum să deschidem și, în cele din urmă, să intrăm. Deci urmați această cale toți cei ce aveți nevoie. Dar cine nu are nevoie? Să mergem, așadar, cu toții. Nimeni să nu se dea în lături, nimeni să nu rămână în urma celorlalți, nimeni să nu cadă în deznădejde. Pe toți îi cheamă Stăpânul casei și pe toți îi așteaptă. Să mergem, împingându-ne și îndemnându-ne unii pe alții.”

Teofan Zăvorâtul – www.razbointrucuvant.ro

„Este o cumpănă de ispășire a relelor: 17 ani de poftă păcătoasă, căutate cu nesaț, aduc - pentru cine vrea să se mântuiască - 17 ani de lupte chinuitoare cu stăvilirea lor. Sfânt să fii - și încă dintre cei întocmai cu Apostolii - și nu pleci din lumea aceasta fără să te spovedești curat, și nu pleci fără sfintele Taine.

Iată o femeie, care a smerit pe Avva Zosima. Și iată un model de încurajare pentru orice inimă zdrobită de păcat sau cu cârma vieții ruptă și fără Sensul vieții. Lipește-te de Dumnezeu, de Maica Precurata și viața ta se va umple de sens.”

Părintele Arsenie Boca - „Cuvinte vii”

Tema catehezei din 21 aprilie – Vindecarea bolilor sufletești

„Doamne, învrednicește-mă acum să te iubesc pe Tine așa cum odinioară am iubit păcatul!” (Pelerinul rus)

Spovedania: Taina comunicării și comuniunii cu Dumnezeu (III)

... continuare

teolog doctorand **Alexandru Mălureanu** - Elveția

La polul opus se situează cei care susțin că ei nu au păcate, că sunt sfinți, că sunt „aleși”. Dacă încerci să-i convingi că nu e om fără de păcat, că și în cazul în care omul ar trăi o singură zi, nu s-ar putea să nu greșească măcar cu gândul, atunci afirmă că ei sunt excepții. Acestor oameni li se potrivește cuvântul Sfântului Apostol Ioan: „Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este întru noi”. Totuși ei trebuie încurajați, știind că: „Dacă mărturisim păcatele noastre, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească pe noi de toată nedreptatea”, altfel „Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos și cuvântul Lui nu este întru noi” (I Ioan 1, 8-10).

Culmea ironiei, dacă unii afirmă că n-au păcate, alții afirmă că preoții sunt păcătoși și nu pot ierta păcatele sau că ei sunt prea păcătoși și de aceea, Dumnezeu nu mai poate să-i ierte. Sfinții Părinți afirmă că Dumnezeu a hotărât iertarea păcătoșilor, prin păcătoși. Preoții își recunosc neputințele omenești, dar prin smerenie și prin pocăință se află într-o permanentă stare de purificare, de îndumnezeire. Împărtășindu-se la fiecare Sfântă Liturghie săvârșită, cu Trupul și Sângele Mântuitorului, „spre iertarea păcatelor și spre viața de veci”, preoții trăiesc o continuă stare de comuniune cu Dumnezeu, prin pocăință (hainele negre ale preoților, simbolizând tocmai permanenta pocăință).

Cu privire la faptul că unii oameni se consideră prea păcătoși pentru a mai putea fi iertați de Dumnezeu, trebuie amintite cuvintele Mântuitorului, conform cărora, „n-a venit să mântuiască pe cei drepti, ci pe cei păcătoși” (Mc. 2, 17), Dumnezeu nevoind „moartea păcătoșului, ci îndreptarea lui” (Iez. 18, 32).

Toate aceste scuze pentru a evita sau a întârzia spovedania sunt eschivări ale omului modern, care consideră că nimeni nu poate fi exemplar, dacă nici el nu este...

Taina Spovedaniei presupune asumare a responsabilității pocăinței și îndreptării, dar și participare, atât din partea duhovnicului, cât și a credincioșilor, care conlucrează în intimitatea paterno-filială, cu înțelepciune și discernământ, la mântuirea reciprocă.

Se impune permanentizarea pocăinței, o pocăință ce trebuie să fie ancorată în viața liturgică. Practicarea Spovedaniei trebuie să devină o constantă în viața noastră, căința fiind o retrospectivă duhovnicească a vieții. Mărturisirea e o treaptă în scara desăvârșirii, prin Spovedanie redobândindu-se comunicarea și comuniunea cu Dumnezeu.

Soluția la neajunsurile și problemele materiale sau spirituale cu care se confruntă oamenii în societatea contemporană este comunicarea cu Dumnezeu prin Taina Spovedaniei (credinciosul împăcându-se astfel cu Părintele ceresc, cu semenii și cu sine însuși) și Taina Sfintei Euharistii, prin care intrăm în comuniune cu Dumnezeu, „spre iertarea păcatelor și spre viața de veci”!

“Și... fiecare păcat, pentru care nu te-ai pocăit, este mormântul tău, este moartea ta. Și tu, ca să poți să te mântuiești și să te înviezi pe tine însuși din mormântul tău, strigă cu strigătele tânguitoare și rugătoare ale Marii Patruzecimi: „Doamne, înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă”...

Da, prin păcat, prin patimile noastre, murim sufletește. Sufletul moare când se desparte de Dumnezeu. Păcatul este puterea care desparte sufletul de Dumnezeu. Și noi, când iubim păcatul, când iubim plăcerile trupesti, în realitate ne iubim moartea, iubim mormintele, mormintele rău mirositoare în care sufletul nostru se descompune... De aceea, pentru noi creștinii nu există păcat mai puternic ca noi. Să fii sigur că întotdeauna ești mai puternic decât orice păcat care te chinuiește, întotdeauna ești mai puternic decât orice patimă care te chinuiește. Cum? Prin pocăință! Să ne amintim de marii sfinți ai lui Dumnezeu, să ne amintim de marea sfântă sărbătorită astăzi, de Cuvioasa Maica noastră Maria Egipteanca, și să fim siguri că Domnul va fi ajutorul nostru la vreme”. dacă ne vom pocăi. (Părintele Iustin Popovici - www.razbointrucuvant.ro)

Anunț: **Sâmbătă, 26 aprilie 2013**, sunteți invitați să participați la tradiționalul **Pelerinaj de Florii**, care începe de la mănăstirea Radu Vodă . (orele 16.00)

ANUNȚ: Cine dorește să ajute biserica Mărțișor prin direcționarea a **2% din impozitul pe 2012**, o poate face completând fișa 230 de la pangar sau descărcând-o de pe site-ul www.parohiamartisor.ro, secțiunea DONATII.

Programul săptămânii 14 aprilie 2013 – 21 aprilie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 21 aprilie	8 - 12	- Sf. Liturghie (a Sf.Cuv.Maria Egipteanca) - Pr. Dragoș
Duminică 21 aprilie	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Dragoș
Luni 22 aprilie	17 – 18	- Vecernia , acatistul Sf. M. Mc.Gheorghe și Litia - Pr. Dragoș
Mărți 23 aprilie	8 - 12	- Utrenia și Liturghia Darurilor (Sf.M.Mc.Gheorghe) – Hramul bisericii
Vineri 25 aprilie	17 - 19	- Taina Sf.MASLU - Pr. Dragoș și Pr. Ticu
Sâmbătă 26 aprilie	8 - 12	- Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr. Dragoș
Sâmbătă 26 aprilie	16 – 18	- Pelerinajul de Florii
Duminică 27 aprilie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Duminica Floriilor) - Pr. Ticu